

חדר חובה לראות

במיקרה לא ראיתם, זה סרט חובה. לא חשוב מה איכותו האכסולוטית של המוצר, הסיפור על בת הדרום העצמאית והעקשנית ואהבתיה הגדולות מן החיים ועל מילחמת הצפון נגד הדרום ברקע, הם אבך דרך בתולדות הקולנוע, ואיפה תמצאו עוד מישהו שידמה ליויאן לי ולקלארק גיבל?

*** **תיקוות גדולות** (לב, אנליה) — סאטירה כואבת על עידן התאצ'ריות ופולחן הרכושנות באנגליה מצליפה בלי רחמים בעשירים החדשים והישנים יצופה ביאושם של מי שמנסים לשמור על מידה של אידיאליזם. בימאי: מייק לי.

*** **אשה אחרת** (טיילת, ארצות הברית). מוצג גם בחיפה וברושלים) — גירסתו של וודי אלן לחותי בר של אינגמר ברגמן. מרצה באוניברסיטה עושה חשבון נפש בגיל 50. ג'יין ראלנדס, מיה פארו, ג'ין הקמן ויאן הולם מעולים בתפקידים המרכזיים.

*** **הרפתקות הברון מינכהאוזן** (רבחן, ארצות הברית, מוצג גם בחיפה) — טרי גיליאם מוכיח שבראזיל לא היה מיקרה, והופך את הבריות של הברון המפורסם למשל על המאה ה-18, שחנקה את כוח היצירה של האדם והמליכה תחתיו את הפנסק'נות. זה נשמע מפחיד, אבל בידי

תליאביב: מלון טרמינוס, מיכתב מאשה אלמונית, בגלל המילחמה ההיא, מי הפליל את רוג'ר רבישי אשה תחת השפעה, הרפתקות הברון מינכהאוזן, אשה אחרת, קפה בג'וד, זמנים מודרניים. **חיסיה:** מיכתב מאשה אלמונית, פלה הכובש, הרפתקות הברון מינכהאוזן, אשה אחרת. **ירושלים:** אשה אחרת, מיכתב מאשה אלמונית, מי הפליל את רוג'ר רבישי?

תל-אביב: *** **מלון טרמינוס** (סינסק, ארצות הברית) — סרט חובה. תעודה מרתקת, בת ארבע וחצי שעות הסוקרת לא רק את מישפט קלאוס בארבי, אלא גם את כל מה שאפשר קיום תופעה כמו בארבי בעבר, ומאיים לאפשר תופעה כזאת שוב בעתיד. מבריק, מריר וטרקסטי. בימאי: מארסל אפולס.

*** **מיכתב מאשה אלמונית** (תכלת, ארצות הברית, מוצג גם בחיפה וירושלים) — סרט שחור-לבן של מאכס אפולס, משנת 1938, שיכול להי-ביס בקלות את הסרטים שנעשו 50 שנה אחריו. סיפור אהבה טוטאלי

מייקי פוזטני וויסאקו מאצודה: פנינה

מים את המחיר היקר על היסוס זה. היא מאב"דת את תינוקה, בעלה שוקע בחובות כבדים ורץ לנשים אחרות, ואילו הגיבור אינו מצליח למצוא את עצמו רק בהנאות רוחניות ואסת"טיות כמוסיקה וספרים. את ההחמצה הגדולה של החיים מגנה מוריטה במילים מאופקות, בלי גנוע פיסיוני כמ"ע, אבל בתמונות בעלות עוצמה רבה ומהמ"מות ביופיון.

ולאדי טרויאני ומאסטרויאני: נוסטלגיה

סקולה אמנם אוהב את דמויותיו, אבל הן נראות כאותם שירבוטים שבהם הוא משתמש ללכנסת סרטי, דמויות שקופות ורזות. אבל מי כמוהו לכול לצייר סצינות-סיום מרגשת וחלד"מית, שבה כל הלקוחות חוזרים ומתישבים בכסאות הנעקרים ממקומם, ואז, לפתע, כמו בחג"המולד האגדי של קאפרי, יורד השלג לתוך אולס-הקולנוע. הקולנוע חזק מן החיים, וניצחי מהם, אומר סקולה.

רוברטס וסטורקי - מישחק משובח

נשוי שאשתו בחופשה. שלוש אפשרויות שונות לרומנטיקה של שנות ה-80, שמתוכן צריכות הגיבורות להסיק את הלקחים החיוניים לעתיד לבוא.

מישחק חביב ואישיות מצודדת של אנאבת גיש, ג'וליה רוברטס ולילי טיילור עוזרים לא מעט לבימאי דונאלד פטרי, היוצר אווירה סימפטית ובלתי-מחייבת. הסרט היה להיט בינוני באמריקה, ועשוי להיות כזה גם בישראל.

החטא שבהיסוס

ואז (מוסיאון תל-אביב, תל אביב, יפאן) - איפה, אם לא במוסיאון. אפשר להציג סרט מופלא ונהדר כמו זה!

בימאי הסרט הוא יושימיצטו מוריטה, יפאן, שכבר באמצע שנות ה-30 לחייו הבטיח את סיכויו להיכלל בראש רשימת ירשי המאסטרס היפאני הנוודעים. מוריטה הוא בימאי מרתק, מפתיע, ומשתנה מסרט לסרט. במישחקי מיש"פחה (פסטיבל חיפה לפני שנתיים) היה סר"קאסטי ופרוע, במות בטוקימקי (שהוצג באותו הפסטיבל) היה מסוגן ורהוט ככס פולחני. לפני שנה הוצג בסוף פסטיבל ירושלים, לפני אולם ריק כמעט, סירטו האחרון, פארודיה רעשנית ועמוסה. בכלם ניכר כישרונו החזותי המהמם, יכולתו ליצור על הבד עולם מלא הפת"עות, מסוגן ובעל אמירה מוגדרת ובוטה.

ואז הוא סיפור על אהבה שהוחמצה. פליבוי, המיוחד להתחייב לאהבתו האמיתית, מגלה מאוחר יותר שכל סיבתו, והוא במיוחד, משל-

בכל זאת סקולה

ספלנדור (לב, תל-אביב, איטליה) - אין זה אטורה סקולה הטוב ביותר, אבל

בכל זאת זה סקולה. וסקולה בינוני עדיף על בימאים אחרים רבים. גם אם לא יוציא מידיו יצירת-מופת, תמיד ישנו הסיכוי לחזות במשהו אסתטי, קולנועי, מלטיף.

ספלנדור הוא הספד לבית-הקולנוע הנושא את השם הזה. בעליו אינו יכול לשאת עוד בהפסדים ונאלץ למכור את האולם לאיש"עסקים, שעתידי להקים במקומו מרכז-קניות במיטב הסיגנון המודרני. ניקמתו היחידה של הקולנוע מתבטאת בסטירת-לחי מצלצלת ש"מעניק בעל-המקום (מארצ'לו מאסטרויאני) לקבל המנטל אותו מרכושו. לצידו של מאס"טרויאני מופיעה מארינה ולאדי בצרפתיה שה"אהבה משאירה באיטליה כסדרנית ואשת-חי"ק של מאסטרויאני, עד שהיא מתאהבת במק"רין הבא. מאסימו טרויאני, שחקן מופלא המע"ניק לסיפור המודר ומיבטא גמליטאי מתגנן.

להיט בינוני

מיסטיק פיצה (דיזגוף, תל-אביב, ארצות-הב"רית) - שלוש נערות ממל-

צרות במיצריה ומתכננות את עתידן. העלילה כולה מתרחשת בנמל-דייגים קטן, בניו-אינג"לנד, באוכלוסייה של מהגרים פורטוגזים.

שתיים מן הנערות הן אחיות. השלישית היא חברתם הטובה, המתעלפת ברוגע המכריע, בטכס החתונה, ללמדנו שהיא עוד אינה מוכנה נפשית לצעד גדול כל-כך.

לא היא ולא שתי האחרות. שלושתן מנהלות לאורך הסרט רומאנים, שונים זה מזה, אבל הכל מתנהל באווירה טובה ואוהדת, ממש כאילו מדובר היה באמריקה של פראנק קאפרי.

הכלה המיועדת דלוקה עדיין על חתנה, המבולבל כולו מן התפקיד של חפץ מינוי שטוב לשימוש, אבל לא לחתונה. החתיכה לוכדת לה בן-יטובים יפה, אבל חוששת מהבדלי המעמדות, ואילו המלמנית מתאהבת בגבר

סירטי קולנוע בטלוויזיה

*** **לה מארסאיני** (יום רביעי, 12 ביולי, 22:05) - סירטו הקלאסי של ז'אן רנואר, המוצג לכבוד יובל ה-200 למהפכה הרפתנית ומשחזר במשורים שונים את האי"רועים שהובילו אליה. זהו סרט יוצא-דופן שבו העם הוא הגיבור, מלא-תנופה ואהבת-אדם. אפוס נדיר המשרת באמת את המטרה למענה הופק - האדרת האידיאלים של המהפכה, בלא התחשבות בצווים מיסחריים וכניעה לתכ"תיבי-השוק.

*** **אמריקן גראפיטי** (יום ששי, 14 ביולי, 22:30) - ליל הילולה של בוגרי תיכון בעיירה אמריקאית, בטרם ישימו פניהם לעתיד. הסרט פירסם בראשונה את שמו של ג'ורג' לוקאס ברבים, והיה נושא לחיקויים רבים-מספור של סרטי-הנעורים מניניהם. הוא עדיין עולה על כולם.

* **זאב בודד** (יום רביעי, 19 ביולי, 22:05) - חסידי צ'אק נוריס ילקקו את האצבעות, כי זה עדיין הטוב שבסרטי. השאר יעדיפו אולי את הערוץ השני. נוריס מפגין את כל אוצרו תגילי הלוחמה המיזרחית, ולצידו עוד אחד שהתמחה בנושא, דייוויד קאראדין. העלילה חשובה פחות.

גיליאם, איש מונטי פיטון זה מסורף, מפתיע ומלא ציטוטים.

חיפה

*** **פלה הכובש** (סינמה קפה מוריה, דומרק) - בילי אוגוסט מספר על סקרניגיה שאיש לא מכיר. פועלים גורווגים באים למצוא לחם בשוודיה בתחיי"לת המאה, ונאלצים לסבול השפי"לות ומרורים כדי להתקיים בלחץ. סיפור פשוט, מוגש באסתטיקה קולנועית מדהימה ומישחק מעולה של מאכס פון-סידוב.

ירושלים

* **נישואים פיקטיביים** (תיאטרון ירושלים, ישראל) הסרט הישראלי היותר-מעניין שיצא לי"אור אשתקד. הירושלמי המצוי מול בעיית היחסים עם הערבים, הפיתוי לרדת מן הארץ ועוד כמה בעיות אקטואליות. צוחקים וחורקים שיניים. שלמה בראבא בתפקיד הראשי. **עדנה פיניץ**

על נערה שהתאהבה בפסנתרן פוחח, ולמרות שבילתה עימו לילה אחד של אהבה. יולדה את ילדו בכוחות עצמה, שמרה לו אמונים במסירות והקריבה את חייה למענו. לואי ז'ורדן וג'ון פונטיין נהנים משרבוטת הקסום של אפולס.

*** **מי הפליל את רוג'ר רבישי?** (חן, ארצות-הב"רית, מוצג גם בחיפה וברושלים) - כל יצירי הוליווד המצויירים החרדו משלוותם כדי לשרת את המתותח המדגים את החלום האמי"ריקאי הקולנועי בשלמותו. אין חיץ בין אמת לדימיון ויצור מצוייר אינו משיי פחות מיצור חי. בוב הוסקינס אדיר בהתחשב בעובדה שהצטלם בדיאלוגים עם "מסך כחול". בוב זמקיס נהנה מגיבוי"מלא של סטיבן שפילברג וממיק"צוענות עילאית של צוות-מאיירים מופלא, שזכאי גם זכאי לאוסקר שקיבל.

*** **חלף עם הרוח** (אורלי, ארצות-הברית) - אם